

Med den danske regerings reelle accept af stort set alle disse problemer, som jeg har nævnt her – med den ene undtagelse, at man altså forsøger på at få indskrænket området for den politiske registrering – står vi i en situation, hvor det, hvis ikke dette Folketing siger nej til det nu, ganske enkelt ender galt eller i hvert fald sådan, at hvis vi så på et tidspunkt skal gøre noget ved det, bliver det altså nødt til at blive på tværs af den siddende regering – og med de meldinger, der er kommet fra de borgerlige, kan det jo have vanskelige udsigter.

Derfor må jeg sige på Enhedslistens vegne, at vi er dybt alvorligt bekymret for den sænkning af retssikkerheden, som dette kan føre til, hvis det gennemføres ud fra det udkast, der foreligger, og ud fra den forhandlingsposition, som den danske regering har fremlagt.

Det er faktisk også den forhandlingsposition, som vi tager stilling til med dette forslag, for hvis det var et forslag, der byggede på de principper, som hr. Gert Petersen opregnede, nemlig et konkret forslag om, at vi, f.eks. når det gælder narkotika, samarbejder med de politistyrker, som beskæftiger sig med dét, og på de begrænsede betingelser, at det er det saglige område, det handler om, og i øvrigt også på den betingelse, at politistyrker, som ikke er pålidelige, og som samarbejder med lokale gangsterorganisationer, naturligvis heller ikke skal inddrages i dette samarbejde. Det er noget, man heller ikke har sikret i forbindelse med Europol. Man kan sagtens forestille sig, at oplysninger, der videregives til Europol, trækkes ud et eller andet sted i EU, hvor der findes en politistyrke, som udmærket er i stand til at viderelevere disse oplysninger til mafiaorganisationer. Det er jo almindeligt i nogle lande, at der findes et samarbejde mellem mafia og politi.

Jeg håber, at vi gennem udvalgsarbejdet kan få opklaret hvert eneste af alle disse punkter, således at hvis vi virkelig kommer i den situation, at Danmark godkender det her, skal det i hvert fald stå klart for offentligheden, hvad det er, Folketinget er ved at gennemføre.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Regeringen er glad for, at der er offentlig debat om det her. Vi mener faktisk, det er vigtigt, at offentligheden er med i en diskussion om, hvordan vi bekæmper kriminalitet, der går over landegrænserne, og vi har også sendt det seneste udkast til denne konvention både til Folketingets Retsudvalg og til Europaudvalget, bl.a. for

at de skulle være fuldt orienteret om, hvad det er, der bliver forhandlet om. Men det spørgsmål, man må stille sig selv, er jo: Vil man bekæmpelse af kriminalitet, der går på tværs af landegrænserne, vil man midlerne til det, eller vil man ikke?

Jeg forstod på hr. Keld Albrechtsen, at det skulle være sådan, at enhver kunne henvende sig til registrerne og få oplysninger; også kriminelle og dem, der eventuelt var sigtede. Senere forstod jeg så, hr. Keld Albrechtsen mente, at det var en fejl ved systemet, hvis nogle forkerte politifolk kunne få fat i nogle af dataene. Jeg synes, der var noget modstrid i det, hr. Keld Albrechtsen sagde.

Jeg synes på mange måder, at det, hr. Gert Petersen sagde, var rigtigt, nemlig at det var godt med den offentlige debat. Vi vil selvfølgelig gerne orientere om Interpol, og vi har prøvet at styrke den offentlige debat bl.a. ved at sende udkastet.

Det er også rigtigt, at EDU, altså Europol Drug Unit, er kommet i gang, og at vi også i den skabelon gerne ser det udvidet med andre områder, biltyverier f.eks., indtil vi finder det rigtige på det andet område. Så vi behøver ikke at vente på den egentlige konvention for vores skyld, vi kan godt tage andre emner ind på samme måde, som narkoen er inde, for vi mener, det er vigtigt at komme i gang med at bekæmpe den internationale kriminalitet.

Så siger hr. Gert Petersen lidt sørgmodigt eller måske lidt opmuntrende – jeg ved det ikke rigtig – at det nok alligevel ikke bliver til noget. Jeg må give fru Elisabeth Arnold fuldstændig ret i – og jeg synes i øvrigt, hun holdt en god tale – at det er vigtigt, det bliver til noget, og vigtigt ikke at være opgivende over for, at vi skal kunne bekæmpe det her konsekvent.

Så spørger hr. Gert Petersen, om der er noget forkert i, at der f.eks. nogle steder i management kan bruges kvalificeret flertal. I helt praktiske spørgsmål kan det somme tider være nyttigt, også selv om det er et mellemstatsligt samarbejde, at man kan blive enig om, hvilken adresse et hus skal have, hvor et agentur skal ligge, for at tage den diskussion op, der var aktuel. Det kan måske være praktisk at sige: Vi køber så det hus dér – selv om de andre synes, der var et andet, og der kan være andre af den slags praktiske spørgsmål. Der skal f.eks. være en juridisk person, der kan skrive under på et skøde, hvis man skal købe en ejendom, og den slags ting. Det har ikke noget med det overordnede at gøre, men